

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP, SANT PAU
I PALOL D'ONYAR -VILA-ROJA
11 DE JUNY DE 2023
DIUMENGE DEL
CORPUS CRHISTI
Any 71. suplement núm. 4.136**

**DURANT LA SETMANA DEL 12 A L'18 DE
JUNY, PREGAREM A SANT JOSEP:**

Dilluns 12: a sant Josep **Dimarts, 13:** dif. de la parròquia **Dimecres, 14:** en acció de gràcies **Dijous, 15:** Segunda Méndez Pérez. **Divendres, 16:** Josep Robert Oliveras; dif. Fam. Pararols-Sidera **Dissabte, 17:** Assumpció Juliol; **Diumenge, 18:** dif. fam. Quintanas; Miquel Bataller; dif. Fam. Garcia-Panadés

**DURANT LA SETMANA DEL 12 A L 18 DE
JUNY, PREGAREM A SANT PAU:**

Dissabte, 17: Joan Turbau
Diumenge, 18: Segunda Méndez Pérez

Es volen casar...

En **Michaël Yervantian**, de Barcelona amb l'**Anna Batlle LLeal**, de la parròquia de sant Josep.

En **Ludovic Perdigao Gonçalves**, amb la **Immaculada Jiménez Montes**, ambdós de la parròquia de sant Josep.

L'**Iban Ortuzar Fernández**, amb l'**Aina Esteve Rosell**, ambdós de la parròquia de sant Josep.

**EL TEU ROSTRE
A CADA CANTONADA**

Senyor, que vegi...

... que vegi el teu rostre
a cada cantonada.

Que vegi riure el desheretat,
amb rialles alegres i renascudes.

Que vegi encendre's la il·lusió
en els ulls apagats de qui un dia
es va oblidar de somiar i creure.

Que vegi els braços que,
ocults, però infatigables,
construeixen miracles d'amor,
de pau, de futur.

Que vegi oportunitat i crida
on a vegades només hi ha boira.

Que vegi com la dignitat
recuperada tanca els inferns del món.

Que en un altre vegi el meu germà,
al mirall, un apòstol,
i dins meu et vegi a tu.

Perquè no vull caminar a cegues,
perdut de la teva presència,
distret pel no-res

... Errant els meus passos
cap a llocs on no hi ets.

Senyor, que vegi...

... que vegi el teu rostre
a cada cantonada.

José María Rodríguez Olaizola, sj

CORPUS 2023 – DIA DE CÀRITAS

"Tu pots canviar la situació de les persones que pateixen. No miris cap a una altra banda. Sigues oportunitat d'esperança. TU HI TENS MOLTA VEURE". Aquestes paraules del cartell de Càritas volen indicar-vos que tots hi tenim una responsabilitat i una acció a fer a favor dels altres, dels que pateixen. Per això aquest cap de setmana, que és la diada de Corpus, celebrem el dia de Càritas. Totes les col·lectes de les misses seran per aquesta finalitat. Moltes gràcies pel vostre suport i col·laboració!

L'aliment que dona vida...

Com a cristiana sabem que la centralitat de l'Eucarística és l'aliment que ens dona vida, i que és la font i cimal de la nostra vida com a cristians, ens ho han dit moltes vegades des del concili Vaticà II. Però a voltes ens consta veure-ho i viure així! L'Eucarística és l'espai on Déu ens convida a formar part de la seva vida "aquest és el meu cos", i ens el dona perquè tinguem vida! Però al mateix temps, perquè ens unim a la seva missió: la de ser i donar vida al món. Els cristians tenim aquesta funció essencial i no la podem deixar de banda!

Però la pregunta és, a què estem convocats? Quina és la missió que hem de fer? Sembla que avui no la tenim clara! Allò essencial és fer tangible l'amor de Déu per a totes les persones, especialment pels marginats i els que estan ferits per una societat tant consumista, individualista i hedonista com la que vivim. Aquest és el segell de Càritas. Per això en el dia del Corpus celebrem Càritas! I l'Església ha de poder ser una llar oberta i viva per a tota persona. Aquest és el fet creïble del nostre compromís cristià, i alhora de la vida que rebem en la Eucaristia.

I cal -avui més que mai- imaginar formes concretes de servir i donar vida a les persones que truquen a la porta. No es tractar només d'ajudar econòmicament – cosa necessària- sinó de fer possible la seva realització personal en tots els nivells. És el sentit de l'Església fraternal, on tots els membres si senten implicats – cadascú des de la seva vida i possibilitats- i integrats.

Al llarg dels segles la Caritat s'ha expressat de diverses maneres, amb una profunda preocupació per la vida de les persones concretes -amb nom i rostre- que sofreixen qualsevol mena de marginació. L'Església necessita la veu i les qualitats específiques de tots els batejats en la construcció d'un nou ordre social més just, fratern i solidari. No ens hi podem desentendre.

Jesús ens dona el seu aliment perquè tinguem vida; i aquesta la repartim, la compartim i la fem viure arreu. Cal que tots redescobrim el sentit propi de la vocació i de la tasca en l'Església, la qual passa sovint pel servei i la dedicació als altres; és la nostra pròpia responsabilitat, i alhora la corresponsabilitat de tots. Formem part d'una mateixa Església, i tot som necessaris per a l'obra de l'Església en la societat; en diversitat de dons i carismes, de maneres de fer i de viure i expressar la fe, però sempre amb acolliment i coratge missioner. La diversitat és en tot moment una riquesa, un do, una oportunitat per a mostrar l'autèntic aliment que ens dona vida.

Aquest és l'estil de vida de Jesús: donar vida. Hem d'estimar la diversitat que hi ha a l'interior de la nostra Església, per tal de reforçar la fe que ens alimenta i ens fa ser homes i dones que continuen caminant en aquest món per fer el bé, ajudar i compartir els que som i tenim. Hem de tenir els ulls i el cor ben oberts per a aprendre de tothom, especialment de les persones febles i marginades; amb l'aliment que ens dona forces per continuar el camí...

Jordi Reixach i Masachs
Girona, 11 de juny de 2023.